

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319200396
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319200396.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, adresa sídla Bratislava, Mýtna 48, zast. advokátom: JUDr. Ján Šoltés, adresa sídla Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: S. G., nar. X.X.XXXX, adresa trvalého pobytu S., I. XXX, o 860,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta 19. júna 2019 č.k. 35Csp/17/2019-97 takto

rozhodol:

I. Späťvzatie žaloby sa v časti o zaplatenie sumy 100 eur s 8% ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 100 eur od 9.4.2016 do zaplatenia p r i p ú š ť a , rozsudok súdu prvej inštancie sa v zamietajúcej časti týkajúcej sa tohto nároku r u š í a konanie sa v tejto časti z a s t a v u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v zostávajúcej zamietajúcej časti vo výroku II. a závislom výroku III. o trovách konania r u š í a vec sa v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 100 eur zastavil (výrok I.) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, ktorú žalovaná podpísala 28.3.2012 v Matúškove a právny predchodca žalobcu 5.4.2012 v Poprade. Zmluva je vo forme pripraveného tlačiva, pričom v časti V. Údaje k požadovanej pôžičke bola žalovanou vyznačená žiadaná výška pôžičky vo výške 2.000 eur, doba splácania pôžičky 60 mesiacov a vypísané číslo účtu, na ktorý mala byť pôžička poukázaná. V časti VI. Poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky žalovaná nevyznačila možnosť, že žiada komplexný súbor poistenia ani možnosť, že odmieta poistenie. V časti VII. Schválená výška pôžičky (nevypĺňa sa), bola uvedená schválená výška pôžičky v sume 1.700 eur, celková suma pôžičky 3.180 eur, splátka 53 eur, počet splátok 60, konečná splatnosť 04/2017, celkové náklady spotrebiteľa 1.480 eur, mesačná výška poistenia 1,54 eur, sadzba poistenia 2,9%, ročná úroková sadzba 31,97%, RPMN 31,97%, priemerná RPMN 21,06%. Na druhej strane zmluvy sú uvedené podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky, súčasťou ktorých sú tabuľky s príkladmi pre výpočet výšky splátok a ročnej percentuálnej miery v závislosti od výšky pôžičky a doby splácania a ustanovenia týkajúce sa poistenia schopnosti splácať splátky. V bode 1.3 je ďalej uvedené, že súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky odoslané klientovi súčasne so zmluvou a/alebo určené k nahliadnutiu u sprostredkovateľa a/alebo nachádzajúce sa na internetovej stránke spoločnosti.

1.2.2 Všeobecné obchodné podmienky predložené navrhovateľom sú vypracované drobným, takmer nečitateľným písmom. Listina má dve strany vo formáte A4, spolu obsahuje 14 článkov, každý článok má niekoľko bodov, čím sa stávajú neprehľadnými a z dôvodu použitej veľkosti písma je možné ich

preštudovať len s ťažkosťami. Vzhľadom k tomu nie je možné očakávať, že spotrebiteľ mal možnosť ich preštudovať pred podpisom zmluvy. Podľa článku 6 Všeobecných obchodných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

1.2.3 Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaná uhradila do 30.11.2018 na splatenie úveru sumu 2.290,68 eur, na ťarchu účtu boli pripísané pokuty v celkovej výške 98,50 eur, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

1.2.4 Listom zo dňa 27.1.2016 označeným ako predžalobná upomienka právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú k úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 169,07 eur a upozornil ju, že ak do 5.3.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Zásielka bola žalovanej doručená 4.2.2016.

1.2.5 Listom z 18.4.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok k 16.4.2019 postúpil pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní na žalobcu.

1.2.6 Žalovaná uviedla, že má záujem dlh splácať v splátkach po 100 eur.

1.2.7 Podaním doručeným súdu 17.6.2019 vzal žalobca žalobu späť v časti sumy 100 eur vzhľadom na čiastočnú úhradu vykonanú žalovanou počas súdneho konania.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok veriteľa voči dlžníkovi na vrátenie pôžičky peňazí podľa § 657, § 658, § 52 ods. 1, 2, 3 a ods. 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a ods. 5, § 54 ods. 1 a ods. 2 O.z. (zákon číslo 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších prepisov znení účinnom k 5.4.2012), § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, 2 a ods. 6, § 11 ods. 1 písm. a (a b) ZoSÚ2010 (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 5.4.2012), nárok veriteľa na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 O.z. a nárok žalobcu na zastavenie konania v časti späťvzatej žaloby podľa § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) a dospel k záveru, že v časti späťvzatej žaloby žalobcom (v časti o zaplatenie 100 eur) je potrebné konanie zastaviť a v ostatnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky (ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia O.z.), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku v sume 1.700 eur a žalovaná sa zaviazala pôžičku splatiť v 60 mesačných splátkach. Až po podpise zmluvy žalovanou dňa 5.4.2012 boli do zmluvy právnym predchodcom žalobcu dopísané ďalšie náležitosti v podobe výšky splátky, celkovej sumy pôžičky, mesačnej výšky poistenia, termínu konečnej splatnosti, celkových nákladov spotrebiteľa, ročnej úrokovej sadzby, RPMN a priemernej RPMN.

1.5 Po preskúmaní zmluvy o pôžičke z pohľadu či v čase jej podpisu žalovanou ako spotrebiteľkou obsahovala náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 5.4.2012, súd zistil, že zmluva neobsahovala výšku ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona), úrokovú sadzbu (§ 9 ods. 2 písm. i/), RPMN ani celkovú výšku nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/). Žalovaná pri podpise zmluvy vyplnila vo formulári zmluvy len výšku požadovanej pôžičky a dobu splácania, údaje v časti VII. vzhľadom na tam uvedený pokyn „nevypĺňa sa“ žalovaná v čase podpisu do zmluvy nevpisovala a žalobca nepreukázal, že by s ňou boli tieto náležitosti dojednané. Údaje v bode VII. boli doplnené právnym predchodcom žalobcu až pri schválení zmluvy 5.4.2012. Žalobca nepreukázal, že by žalovaná dodatočne zmluvu za týchto podmienok odsúhlasila a opätovne podpísala. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže zmluva v čase jej uzatvárania žalovanou neobsahovala zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch, úver sa považuje za bezúčelový a bez poplatkov a žalovaná bola povinná vrátiť len skutočne čerpané peňažné prostriedky.

1.6 Súd mal za preukázané, že žalovanej bola ako pôžička poskytnutá čiastka 1.700 eur, pričom podľa prehľadu splátok a úhrad a podľa údaju uvedeného žalobcom v návrhu žalovaná uhradila na jej splatenie do 30.11.2018 sumu 2.290,68 eur a dňa 16.5.2019 vykonala úhradu vo výške 100 eur. Vzhľadom na účinné späťvzatie žaloby žalobcom v časti sumy 100 eur pred prvým pojednávaním, súd v tejto časti konanie zastavil. Nakoľko žalovaná splatila voči právnenému predchodcovi žalobcu celý záväzok, súd v dôsledku toho žalobu vo zvyšnej časti presahujúcej späťvzatú časť zamietol.

1.7 O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 255 ods. 1, § 256 a § 262 ods. 1 C.s.p. a vecne potrebou priznania žalobcovi nároku na náhradu trov v časti, v ktorej bolo pre konanie žalovanej konanie zastavené (12%) a nemožnosťou priznania pomernej náhrady trov konania žalovanej v rozsahu jej úspechu v spore (76%) z dôvodu, že tejto žiadne trovy nevznikli.

2.1 Rozsudok vo výroku II. a III. napadol riadnym a včasným odvolaním žalobca s návrhom na jeho zmenu uložením povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 660,36 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 860,36 eur od 9.4.2016 do 20.5.2019, zo sumy 760,36 eur od 20.5.2019 do 20.6.2019, zo sumy 660,36 eur od 21.6.2019 do zaplatenia, to všetko formou splátok vo výške 100 eur mesačne splatných 20. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas a priznal žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu, vniac súd prvej inštancie, že tento vec nesprávne právne posúdil v dôsledku čoho následne v spore rozhodol v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania a ustanovenia § 282 C.s.p., keď neprihliadol na uznávací prejav žalovanej prednesený na pojednávaní súdu a návrh žalobcu na rozhodnutie sporu rozsudkom pre uznanie nároku. V podanom odvolaní zároveň žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 100 eur s príslušným úrokom z omeškania späť (z dôvodu zaplatenia tejto čiastky žalovanou v prospech žalobcu titulom plnenia v tomto konaní vymáhaného dlhu) a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

2.2 Žalovaná pred súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 15.5.2019 uviedla, že má záujem dlh splácať splátkach po 100 eur a uplatnený nárok žalobcu v konaní nerozporovala. Z takéhoto jej vyjadrenia nie je možné dospieť k inému záveru ako tomu, že nárok, ktorého zaplatenie je predmetom tohto sporu žalovaná uznáva. V tejto súvislosti žalobca odkazuje aj na právne závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave vo veci spis. zn. 23Co/660/2014 ako aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave vo veci spis. zn. 24Co/345/2016.

2.3 Požiadavka určitosti uznávacieho prejavu je v zmysle súdnej judikatúry splnená bez výslovného použitia výrazu uznanie dlhu, ak je z okolností prípadu nepochybné, že išlo o uznávací prejav (R 25/1993). V procesnom práve, v ktorom sa uplatňuje princíp prejavenej vôle sporových strán, je podľa článku 11 ods. 1 C.s.p. rozhodujúci obsah a nie forma právneho úkonu.

2.4 Žalobca v podaní zo 17.6.2019 navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 C.s.p. pre prípad uznania nároku žalovanou. Nakoľko boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku, súd mal na základe uznávacieho prejavu žalovanej o tomto spore rozhodnúť rozsudkom pre uznanie bez toho, aby vyhodnocoval skutkový stav, predložené dôkazy a bez toho, aby vykonával právne posúdenie skutkového stavu z hľadiska hmotného práva, pretože takýto postup je v rozpore s podstatou rozhodovania na základe uznania nároku podľa § 282 C.s.p., kedy súd neskúma hmotnoprávne predpoklady uznania. Takéto posudzovanie skutkového a právneho stavu je potom logicky pojmovovo vylúčené i v prípadnom odvolacom konaní, pretože by tým priamo negovalo podstatu rozhodovania na základe uznania nároku a procesnoprávne účinky uznávacieho úkonu žalovaného, ktoré nie je možné vziať späť (R 10/2000).

3. Žalovaná odvolací návrh nepodala a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadрила.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (akt. §

127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

5.1 Žalobca po rozhodnutí súdu prvej inštancie svojim podaním doručeným súdu dňa 18.7.2019 vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 100 eur s 8% ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 100 eur od 9.4.2016 do zaplatenia späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

5.2 Výzvou zo 17.4.2020 bola žalovaná vyzvaná, aby sa vyjadrila k späťvzatiu žaloby žalobcom. Na takúto výzvu súdu žalovaná nereagovala, teda nevyjadrila nesúhlas so späťvzatím žaloby.

5.3 Podľa § 370 ods. 1 C.s.p. (zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia; podľa ods. 2 rovnakého ustanovenia súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví a napokon podľa ods. 3 práve citovaného ustanovenia ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

5.4 Ak v prejednávanej veci žalobca vzal žalobu sčasti späť po vydaní rozsudku, avšak ešte pred uplynutím jeho odvolacej lehoty, teda až v čase, kedy na toto súd prvej inštancie už nemal príležitosť akokoľvek zareagovať; šlo tu o prípad späťvzatia žaloby pred právoplatnosťou rozhodnutia majúceho inak skončiť konanie (ktorá právoplatnosť by mohla nastať buď márnym uplynutím príslušnej lehoty obom stranám alebo vecným rozhodnutím o prípadnom odvolaní). Príslušným podaním (čiastočným späťvzatím žaloby) takto žalobca privodil aj stav potreby zaoberania sa (odvolacím súdom) otázkou prípustnosti takéhoto čiastočného späťvzatia žaloby. Jedinou zákonom ustanovenou prekážkou postupu podľa § 370 ods. 1 C.s.p. by bol nesúhlas žalovanej (druhej strany sporového konania medzi žalobcom a žalovanou), nakoľko však žalovaná so späťvzatím žaloby neprejavila nesúhlas, zastaveniu konania na základe čiastočného späťvzatia žaloby v prejednávanej veci nič nebránilo a odvolací súd preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto svojho uznesenia, po prejednaní veci bez pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario (nešlo tu o žiaden zákonom ustanovený prípad potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu).

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 35Csp/17/2019 je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 660,36 eur s príslušenstvom (po opätovnom čiastočnom späťvzatiu žaloby žalobcom) titulom vrátenia pôžičky poskytnutej právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom žalovanej ako dlžníkovi na základe zmluvy o pôžičke číslo 7106942 z 5.4.2012. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol z dôvodu, že záväzok žalovanej voči žalobcovi z predmetnej zmluvy (vyhodnotiac ju ako spotrebiteľskú a úver na jej základe poskytnutý žalovanej ako bezúročný a bez poplatkov) zanikol jeho riadnym splnením. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu po posúdení skutkového a právneho stavu pre jej nedôvodnosť zamietol.

7.1 Podstatná časť odvolateľových námietok je založená na tvrdení, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho napriek uznaniu nároku žalovanou a návrhu žalobcu nerozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie.

7.2 Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2MCdo 4/2009).

7.3 Podľa § 282 C.s.p., ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

7.4 V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že do občianskeho procesného práva boli v dôsledku potreby, ktorá vyplynula zo súdnej praxe, zavedené inštitúty rozsudkov na základe uznania a vzdania sa nároku. Ide o druh rozsudkov založených na hmotnoprávných úkonoch, ktoré majú funkciu zabezpečenia záväzku alebo význam dôvodu jeho zániku. Uskutočnenie týchto úkonov počas konania umožňuje súdu redukovať činnosť, pokiaľ jej predmetom je vecná opodstatnenosť žaloby, na preskúmanie platnosti úkonov z hľadiska hmotného práva a v prípade kladného záveru na ich základe spor meritórne rozhodnúť: v prípade uznania nároku žalobe vyhovieť, v prípade vzdania sa nároku žalobu zamietnuť (ak zároveň nedošlo k účinnému späťvzatiu žaloby). Spoločným znakom oboch úkonov je, že sú dispozíčnými úkonmi nárokom typicky realizovateľným v dvojstranných záväzkových vzťahoch. Preto uskutočniť ich s uvedenými procesnými dôsledkami bude možné len v sporovom konaní, teda nie vo veciach riešených v nesporovom konaní. Obidvoma úkonmi možno disponovať nárokom aj čiastočne; preto nie je vylúčené ďalšie konanie o časti nároku nedotknutými úkonmi.

Rozsudok pre uznanie je procesný rozsudok. Neopiera sa o zistený skutkový stav (ktorý sa ostatne ani nezisťuje), ale opiera sa o uznávací prejav žalovaného (ako to správne namietal aj žalobca v odvolaní). Toto jeho uznanie plne stačí na to, aby súd nárok v zmysle uznania tiež priznal. Rozsudok sa teda neopiera o zistenie a posúdenie skutkového stavu vecí, ale o procesný úkon - uznanie žalovaného. Ak sú splnené podmienky pre jeho vydanie, nie sú potrebné ani prednesy účastníkov a ich skutkové tvrdenia, nevykonáva sa dokazovanie a dokonca by súd zrušil aj dôkaz, ktorý už bol nariadený. Súd nemá v zmysle Civilného sporového poriadku v prípade uznania nároku právo skúmať skutkový stav, pretože sa musí uspokojiť s uznávacím prejavom žalovaného. Vyplýva to z direktívneho „rozhodne“ namiesto „môže rozhodnúť“, kde by bola súdu daná možnosť posúdiť vec aj inak, než znie uznávací prejav. Podobne súd nemá právo rozhodnúť sa, či rozsudok pre uznanie vydá alebo nevydá. Splnenie zákonných podmienok stačí na to, aby bol rozsudok pre uznanie vydaný. V prípade rozsudku pre uznanie súd nemá ani možnosť zistiť, či je uznanie ako právny úkon v rozpore s právnymi predpismi, keďže v časti, v ktorej žalovaný uzná nárok žalobcu, nie je oprávnený skúmať skutkový stav.

Navyše, aj keby súd zistil, že žalovaný uznáva neexistujúci nárok, nemá zákonnú možnosť do uznania zasiahnuť, pretože nemôže poučovať strany o ich hmotnoprávných nárokoch, len o ich procesných právach, aj to len v prípade, ak nie sú zastúpené advokátom. Ak by tak súd urobil, porušil by tým vážnym spôsobom zásadu rovnosti strán sporu, čo by odôvodňovalo sťažnosť zo strany druhej strany sporu.

7.5 V novej právnej úprave sa ponechal inštitút rozsudku pre uznanie nároku. Rozhodnutie súdu rozsudkom pre uznanie nie je vylúčené ani v spotrebiteľských sporoch - na rozdiel od rozsudku pre zmeškanie. Ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, súd je povinný rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, ak žalobca navrhol tento osobitný procesný postup. Ak k uznávaciemu prejavu žalovaného, resp. žalovaných došlo na pojednávaní alebo počas predbežného prejednanie sporu a zároveň súd disponuje návrhom žalobcu na tento osobitný procesný postup, súd rozhodne rozsudkom pre uznanie nároku na predbežnom prejednaní alebo na pojednávaní. Súd však v zmysle § 167 C.s.p. pri doručovaní žaloby v rámci postupu súdu po začatí konania žalovaného vyzýva, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Z uvedeného vyplýva, že nárok uplatnený žalobcom môže byť uznaný aj písomným prejavom žalovaného. V takomto prípade súd nemusí nariaďovať pojednávanie. V zmysle § 219 C.s.p. je však súd povinný rozsudok vždy verejne vyhlásiť a v takom prípade súd postupuje podľa § 219 ods. 3 C.s.p.. Proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, ale len z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

8. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28.1.2019 sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 860,36 eur s príslušenstvom titulom nevrátenia poskytnutej pôžičky. Návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu súd prvej inštancie nevyhovel. Dňa 10.4.2019 súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na termín 15.5.2019 o 10.00 hod. na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu ako aj žalovanú. Podaním doručeným súdu dňa 30.4.2019 právny predchodca žalobcu oznámil súdu, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená na žalobcu, ktorý so vstupom do tohto konania súhlasí a navrhuje aby súd pripustil zmenu sporovej strany na strane žalobcu. Následne právny zástupca žalobcu podaním z 13.5.2019 okrem iného ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a zároveň súdu oznámil, že ho kontaktovala žalovaná so žiadosťou o povolenie splatenia dlhu formou

splátok po 100 eur mesačne, s čím žalobca vyjadril svoj súhlas. Pre prípad, že by žalovaná uplatnený nárok uznala, navrhol aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie postupom podľa § 282 C.s.p.. Pojednávanie nariadené dňa 15.5.2019 súd odročil bez prejednávania veci za účelom rozhodnutia o zmene žalobcu a predvolania právneho zástupcu nového žalobcu na ďalšie pojednávanie (na termín 19.6.2019 o 13:00 hod., ktorý termín žalovaná vzala na vedomie a zriekla sa ďalšieho predvolania) s tým, že žalovaná prítomná na tomto pojednávaní súdu do zápisnice oznámila, že má záujem dlh splácať v splátkach po 100 eur, pričom prvá splátka má byť uhradená podľa jej dohody s veriteľom 20.5.2019. Uznesením z 15.5.2019 č.k. 35Csp/17/2019-71 súd pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, adresa sídla Bratislava, Mlynské Nivy 1 vstúpil žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.5.2019. Žalobca opätovne podaním doručeným súdu 17.6.2019 žiadal ospravedlniť svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania, žalobu v časti 100 eur s príslušenstvom zobral späť (z dôvodu jej uhradenia žalovanou na základe dohody uzatvorenej so žalobcom) a v tejto časti žiadal konanie zastaviť a v zostávajúcej časti žaloby opätovne navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 C.s.p., poukazujúc na žiadosť žalobkyne zaplatiť dlh v splátkach a súhlas žalovaného s takýmto postupným splatením žalovanej pohľadávky. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 100 eur zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

9.1 Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p., súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9.2 Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

9.3 Podľa § 391 ods. 1 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

9.4 Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobcu v časti zamietnutia žaloby a v časti náhrady trov konania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pretože súd prvej inštancie zaťažil konanie vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj odňatím možnosti konať strane sporu v konaní pred súdom, keď sa súd prvej inštancie nevysporiadal s prejavom žalovanej ohľadom uznania dlhu a vôle dlžnú sumu uhradiť v splátkach. Súd prvej inštancie sa taktiež nevysporiadal ani s návrhom žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškania práve s poukazom na prejav vôle žalovanej.

9.5 Odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s prejavom vôle žalovanej na pojednávaní dňa 15.5.2019, kde pred súdom prvej inštancie jednoznačne uviedla, že je ochotná žalovanú sumu zaplatiť v splátkach po 100 eur podľa jej dohody so žalobcom. V nadväznosti na tento prejav vôle žalovanej doručil žalobca dňa 17.6.2019 podanie, v ktorom opätovne navrhoval rozhodnutie veci rozsudkom pre uznanie dôvodiac okrem iného aj tým, že žalovaná na základe dohody so žalobcom realizovala dohodnutú splátku vo výške 100 eur dňa 20.5.2019. Súd prvej inštancie sa vecne (nerozhodol o ňom, hoci o ňom rozhodnúť mal - tu pozri aj Občiansky súdny rád I. Drápal - Bureš a kol., nakladateľství C.h. Beck, 1. vydanie str. 1045 odst. VIII.) a ani v odôvodnení svojho rozhodnutia taktiež nevysporiadal s tým, že žalobca doručil súdu prvej inštancie opakovane návrh na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku. Z uvedeného dôvodu sa odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie javí ako nedostatočné, keď navyše v bode 5. písomného odôvodnenia uviedol, že žalovaná prejavila vôľu svoj záväzok voči žalobcovi, ktorého zaplatenia sa v tomto konaní domáha, zaplatiť v splátkach po 100 eur. Uvedené nasvedčuje tomu, že súd prvej inštancie v písomnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia nerefletoval na všetky skutočnosti, ktoré boli pre rozhodnutie v predmetnej veci podstatné.

10. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je potrebné, aby sa súd prvej inštancie v ďalšom konaní zaoberal splnením podmienok pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku a je potrebné posúdiť aj prejav vôle žalovanej pred súdom prvej inštancie, že chce dlh zaplatiť a chce ho zaplatiť v splátkach, či je tento prejav spôsobilý vyvolať účinky v zmysle § 282 Civilného sporového poriadku. Odvolací súd v tomto smere poznamenáva, že procesný úkon žalovaného, ktorým nepochybne prejavuje nielen vedomosť o

svojom dlhu vyplývajúceho zo žalobného nároku, ale navyše aj vôľu, teda ochotu, nárok nepodmienečne uspokojiť, je treba vždy považovať za uznanie nároku s účinkami podľa ust. § 282 C.s.p.. Vzhľadom k tomu bolo potrebné procesný úkon žalovanej v ústnej forme na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, posúdiť ako uznanie nároku. Poukazujúc na uvedené súd prvej inštancie vec opätovne právne posúdi najmä s ohľadom na formálne a obsahové náležitosti uznania nároku žalovanej. V nadväznosti na uvedené je potrebné sa následne vysporiadať aj s povinnosťou súdu prvej inštancie ohľadom skúmania skutkového stavu veci a následného právneho posudzovania neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je právnym základom vzťahu medzi žalobcom a žalovanou.

11. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré žalobca napadol odvolaním v časti zamietnutia žaloby a v časti trov konania je zaťažené vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, čo odvolací súd primárne postupovať procesným postupom v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p. v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p. a vec vrátiť súdu prvej inštancie v napadnutej časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v tomto zrušujúcom uznesení (§ 391 ods. 2 C.s.p.).

12. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci samej v zmysle § 396 ods. 3 C.s.p..

13. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods.2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).